

gode muligheder for undervisning uden for skolens mure.

Endelig vil jeg vende mig imod den åbning i forhold til sponsorering af udgifterne til ekskursioner og lejrskoler, der ligger i forslaget's bemærkninger.

Der er altså to tidsler i forslaget: Den ene om økonomien og den anden om sponsorering.

Derfor synes jeg, at det vil være vigtigt, at ministeren kommenterer, hvordan det kan være, at forslaget ikke har økonomiske konsekvenser. Er det rigtigt opfattet, at forslaget faktisk kan opfattes som et spareforslag? Hvis det sidste er tilfældet, må jeg sige, at så kølnes interessen jo noget for det.

Der åbnes op for sponsoreringer, men hvem er det, der kan gå ind og sponsorere? Og i givet fald: I hvilket omfang skal vi acceptere sponsorering i den danske folkeskole?

Tom Behnke (FP):

Jeg tror ikke, der kan siges så meget mere nyt om forslaget her. De foregående ordførere har så grundigt forklaret og redegjort for, hvad forslaget går ud på, så jeg vil nøjes med på vegne af Fremskridtspartiet at takke for de meget frugtbare og konstruktive forhandlinger, der har været med ministeren. Vi er i Fremskridtspartiet yderst tilfredse med det resultat, der er kommet ud af forhandlingerne, og vi støtter naturligvis forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Det har i årevis været praksis, at folkeskoler i undervisningstiden har kunnet tilrettelægge udflugter og rejser, der i større eller mindre omfang var et led i eller havde tilknytning til undervisningen. Skolernes rejseaktivitet har imidlertid givet anledning til tvivl om, hvorvidt rejserne skal være vederlagsfri for forældrene.

I redegørelsen fra 20. november 1997 udtaler Folketingets Ombudsmand i den anledning, at der har kunnet rejseberettiget tvivl om, hvorvidt forældrebetaling har haft den fornødne hjemmel. Ombudsmanden finder, at en skole efter gældende ret som udgangspunkt er berettiget til at modtage bidrag, der betales på frivillig basis af forældre eller andre, og bidrag til dækning af lejrskoleophold, sprogrejser m.v., samt at der ikke kræves lov hjemmel til at opkræve mindre beløb til dækning af udgifter, der er relateret direkte til den enkelte elevs deltagelse i lejrskoler m.v.

På grund af denne redegørelse har der foregået et udredningsarbejde for at definere, hvornår der er tale om ekskursioner og lejrskoler, som er en del af undervisningen, og hvornår der er tale om skolerejser, som er et alternativ til undervisningen, og hvor elevernes deltagelse er frivillig.

Lovforslaget definerer herefter, at ekskursioner er endagsture, som er en del af den daglige undervisning, forberedelse og opfølgning foregår i undervisningstiden, og der er mødepligt. Lejrskoler er herefter flerdagesture med minimum én overnatning. De er et særligt led i undervisningen, og forberedelser og opfølgning foregår i undervisningstiden, og der er mødepligt.

Da der er mødepligt for eleverne både på ekskursioner og på lejrskoler, må de anses som værende en sædvanlig del af undervisningen. Og på baggrund af dette skal deltagelsen i disse ifølge Ombudsmanden og igen ifølge grundlovens § 76 være gratis. Bortset fra ekskursioner, som er en endagesforetelse, kan der opkræves en vis betaling, der modsvarer et sparet privatforbrug til forplejning, ligesom der vil blive mulighed for at supplere kommunens betaling til aktiviteter med frivilligt indsamlede midler.

En indsamling kan f.eks. have form af bidrag over længere tid til en klassekasse. Ud over muligheden for disse klassekasser kan forældre og elever eventuelt i samarbejde med skolen foretage fælles indsamlinger eller gennemføre forskellige aktiviteter for på denne måde at tjene penge til turen.

I Kristeligt Folkeparti ser vi det som positivt, at elever skal være med til selv at yde, før de kan nyde. Helst så vi faktisk, at de i alle tilfælde skulle betale en del og i særdeleshed i forbindelse med skolerejser. En skolerejse defineres jo i loven som en flerdagestur med minimum én overnatning. Den er et supplement til den almindelige undervisning, og deltagelse i skolerejser er frivillig. Rejserne kan foregå både i ind- og udland. Også denne sidste form for rejseaktivitet mener vi er vigtig set i relation til folkeskolens samlede formål.

En skolerejse kan være en meget værdifuld oplevelse både socialt og rent fagligt. F.eks. vil en tur til udlandet give en langt bedre forståelse for f.eks. fagene geografi og historie, og udlandsrejser kan også give eleverne et mere naturligt forhold til andre landes sprog.

Al anden rejseaktivitet end ekskursion og lejrskole og skolerejser, som ikke har et under-